Lietas arhīva Nr. A42-00932-18/18
ECLI:LV:ADRJRIT:2018:0904.A420290117.8.S

S P R I E D U

Rīgā 2018. gada 4. septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A. Zariņa

piedaloties pieteicējas SIA "INTERNET" pārstāvjiem /pers. A/ un /pers. B/, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Patērētāju tiesību aizsardzības centra pārstāvei /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA "INTERNET" pieteikumu par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2017. gada 16. augusta lēmuma Nr. 20-pk atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2017. gada 16. augusta lēmumu Nr. 20?pk pieteicējai SIA "INTERNET" uzlikts pienākums izbeigt negodīgu komercpraksi, kā arī uzlikta soda nauda 15 000 *euro*. Lēmumā norādīts tālāk minētais.

[1.1] Pieteicēja pārkāpa Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 4. panta pirmo, otro daļu, 6. pantu, 9. panta pirmās daļas 1. punktu, 10. panta pirmās daļas 1. punktu un trešo daļu. Pieteicēja neievēroja profesionālo rūpību, īstenoja maldinošu komercpraksi.

[1.2] Pieteicēja tīmekļvietnē www.ss.lv sniedza nepatiesu informāciju par pakalpojuma sniedzēju, nesniedza informāciju par pakalpojuma galīgo cenu vai tās aprēķināšanas veidu, pakalpojuma apmaksas iespējām, izpildes noteikumiem un termiņu, neinformēja par atteikuma tiesībām, noklusēja informāciju par ārpustiesas strīdu izskatīšanas kārtību, neinformēja par kārtību, kādā patērētājs tiek informēts par pārkāpumiem, profila slēgšanu, liegumu iesniegt sludinājumus, patērētāja iemaksātās naudas atgriešanas kārtību, kā arī papildu maksājumiem.

[1.3] Pieteicējas pārkāpums ir būtisks, jo tās īstenotā komercprakse ir adresēta daudziem patērētājiem. Pieteicējas pārkāpumi bija ilgstoši. Pieteicēja neinformēja iestādi par grūtībām minēto noteikumu izpildē. Pieteicēja nesadarbojās ar iestādi, neatbildēja uz tās pieprasījumu sniegt informāciju. Piemērotais sods motivēs pieteicēju nepieļaut pārkāpumus turpmāk.

[2] 2017. gada 25. septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2017. gada 16. augusta lēmuma Nr. 20?pk atcelšanu. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] SIA "INTERNET" gadījumā Patērētāju tiesību aizsardzības centram nav tiesību pieņemt lēmumu patērētāju kolektīvo interešu pārkāpumu lietā.

[2.2] Patērētāju tiesību aizsardzības centra lēmums nav pamatots. Pieteicēja nav sniegusi maldinošu informāciju patērētājiem un nav pārkāpusi normatīvo aktu prasības. Patērētāju tiesību aizsardzības centrs pieteicējai nelabvēlīgo lēmumu pamatojis ar citas juridiskās personas – SIA "SS" – darbības izvērtējumu.

[2.3] Patērētāju tiesību aizsardzības centrs nav uzklausījis pieteicējas viedokli.

[2.4] Pieteicējai nav iespējams izpildīt nevienu no lēmumā uzliktajiem pienākumiem. Patērētāju tiesību aizsardzības centra lēmums nav spēkā no izdošanas brīža.

[2.5] Patērētāju tiesību aizsardzības centra pieteicējai piemērotais sods – 1,19% no 2016. gada neto apgrozījuma – nav pamatots, jo pieteicēja nav izdarījusi smagu patērētāju kolektīvo interešu pārkāpumu.

[2.6] Izpildot Patērētāju tiesību aizsardzības centra uzliktos pienākumus, pieteicējai nāktos slēgt līgumu ar domēna vārda valdītāju par domēna www.ss.com vārda izmantošanu. Tas faktiski nav iespējams, pieteicējai nav pienākuma veikt saimniecisko darbību iestādes noteiktā veidā.

[2.7] Patērētāju tiesību aizsardzības centrs pieteicējai var uzlikt piespiedu naudu līdz 10 000 *euro*, ja pieteicēja nepilda pārsūdzēto lēmumu. Jebkādas prettiesiskas piespiedu naudas uzlikšana ir papildu kaitējums, kas nodarīts pieteicējai.

[3] Iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu Patērētāju tiesību aizsardzības centrs norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā minēto. Papildus norāda tālāk minēto.

[3.1] Pieteicēja interneta vietnē www.ss.lv nav sniegusi patiesu un pilnīgu informāciju par pakalpojuma sniedzēju, patērētājam nav skaidrs, ar kuru komersantu tiek slēgts līgums.

[3.2] Pieteicēja saziņai ar patērētājiem interneta vietnē ir norādījusi elektroniskā pasta adresi, un nav pieļaujama situācija, ka patērētājiem netiek nodrošināta iespēja šo elektroniskā pasta adresi izmantot kā ātru un efektīvu saziņas veidu ar pieteicēju tiešā veidā. Norādītā elektroniskā pasta adrese ir vienīgais veids, kā sazināties ar pieteicēju. Pieteicēja vispār nav sniegusi atbildes uz patērētāju jautājumiem pēc būtības, īstenojot profesionālajai rūpībai neatbilstošu komercpraksi, kas būtiski negatīvi ietekmē patērētāja ekonomisko rīcību.

[3.3] Tas, ka pieteicējas saimnieciskā darbība uz lēmuma pieņemšanas brīdi bija apturēta, neietekmē lēmuma pieņemšanu. Turklāt pieteicēja savu komercpraksi turpināja īstenot vietnē www.ss.com arī pēc pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas.

[3.4] Nav pamatots pieteicējas arguments, ka tā administratīvajā procesā netika uzaicināta sniegt viedokli. Pirms pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas Patērētāju tiesību aizsardzības centrs pieteicējai nosūtīja vēstuli, kurā informēja pieteicējas tiesības izteikt savu viedokli un argumentus administratīvajā lietā.

[3.5] Pieteicēja nav atbildējusi uz patērētāju nosūtītajām elektroniskā pasta vēstulēm, nav sniegusi informāciju par lietotāja profila dzēšanu. Interneta vietnē nav sniegta informācija par kārtību, kādā patērētājs tiek informēts par pārkāpumiem, profila slēgšanu, liegumu iesniegt sludinājumus, patērētāja iemaksātās naudas atgriešanas kārtību, kā arī papildu maksājumiem, saņemot pakalpojumu.

[3.6] Pārsūdzētajā lēmumā ir pietiekami skaidri un saprotami norādīts, uz ko attiecas secinājums par burtu krāsas vizuālo uztveramību. Turklāt vidusmēra patērētājam šāda burtu krāsa ir vizuāli grūti uztverama.

[3.7] Interneta vietnē sniegtā informācija un pogas „Publicēt" noformējums skaidri nenorāda uz patērētāja brīdināšanu par uzņemšanos veikt samaksas pienākumu.

[3.8] Pieteicēja interneta vietnē ir noklusējusi informāciju par to, vai pakalpojuma cenā ir iekļauti visi nodokļi. Pieteicēja nav ievērojusi profesionālajai rūpībai neatbilstošas prakses aizliegumu.

[3.9] Informācijas noklusēšana patērētājiem var negatīvi ietekmēt to ekonomisko rīcību, piemēram, pieteicējas ietekmē pieņēma vai varēja pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi viņš nebūtu pieņēmis.

[3.10] Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ir pieņēmis divus atsevišķus lēmumus par interneta vietnē īstenoto komercpraksi. Katrā lēmumā atsevišķi vērtēti pieteicējas un SIA „SS" izdarītie pārkāpumi.

[3.11] Interneta vietnes izvērtēšana veikta, pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 15. panta pirmās daļas 1. punktu. Saņemto patērētāju iesniegumu skaitam lietā nav nozīmes. Lai konstatētu pirmšķietamu patērētāju kolektīvo interešu aizskārumu, pietiek ar dažiem saņemtajiem iesniegumiem. Pārkāpumi konstatēti arī Patērētāju tiesību aizsardzības centra pārbaužu ietvaros.

[3.12] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 55. panta 2. punktu administratīvo lietu iestādē ierosina uz iestādes iniciatīvas pamata. Pēc veiktajām pārbaudēm, saņemtajām sūdzībām tika konstatēta pieteicējas negodīgas komercprakses īstenošana, Patērētāju tiesību aizsardzības centram bija pamats uzsākt administratīvo lietu un veikt pieteicējas īstenotās komercprakses atbilstības normatīvajiem aktiem izvērtēšanu.

[3.13] Pieteicējai nesniedzot informāciju par pēdējā finanšu gada neto apgrozījumu, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs ņēma vērā tā rīcībā esošos datus par pieteicējas neto apgrozījumu 2016. gadā. Pieteicējas pārkāpums ir vērtējams kā smags pārkāpums un noteiktais soda naudas apmērs uzskatāms par samērīgu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem. Atbildētājas pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[5] Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 4.panta otrās daļas 1. un 2. punkts paredz, ka komercprakse ir negodīga, ja tā neatbilst profesionālajai rūpībai un būtiski negatīvi ietekmē vai var būtiski negatīvi ietekmēt tāda vidusmēra patērētāja vai tādas patērētāju grupas vidusmēra pārstāvja ekonomisko rīcību attiecībā uz preci vai pakalpojumu, kam šī komercprakse adresēta vai ko tā skar, vai ja tā ir maldinoša.

Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 6. pants paredz, ka komercpraksi uzskata par profesionālajai rūpībai neatbilstošu, ja tā netiek veikta ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs var pamatoti sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispāratzītai godīgai tirgus praksei un labas ticības principam.

Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 9. panta pirmās daļas 1. punkts paredz, ka komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis. Komercpraksi uzskata par maldinošu, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā, maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza.

Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 10. panta pirmās daļas 1. punkts paredz, ka komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visas tās īpatnības un apstākļus, kā arī tajā izmantotā saziņas līdzekļa ierobežojumus, var secināt, ka tiek noklusēta būtiska informācija, kas vidusmēra patērētājam ir nepieciešama, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu, un komercprakses ietekmē vidusmēra patērētājs pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis.

No minētajām tiesību normām izriet, ka godīgai komercpraksei atbilstoša ir patērētāja savlaicīga un pienācīga informēšana par preci vai pakalpojumu. Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 10. panta trešajā daļā detalizētāk uzskaitīta par būtisku uzskatāmā informācija.

[6] Detalizētāki noteikumi par distances līgumu gadījumā norādāmo informāciju ir iekļauti Ministru kabineta 2014. gada 20. maija noteikumos Nr. 255 "Noteikumi par distances līgumu" (turpmāk – noteikumi Nr. 255). No minēto noteikumu anotācijas izriet, ka likumdevējs apzināti noteikumu Nr. 255 5. punktā ir noteicis pirms līguma noslēgšanas patērētājam sniedzamo informāciju, lai patērētājs pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu. Minēto noteikumu neievērošana uzskatāma par maldinošu vai profesionālajai rūpībai neatbilstošu komercpraksi.

[7] Noteikumu Nr. 255 5.2. un 5.3. apakšpunkts paredz, ka, pirms patērētājs ir uzņēmies distances līguma saistības vai piekritis piedāvājumam, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs skaidri un saprotami sniedz patērētājam šādu informāciju: pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja identitāte, piemēram, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja nosaukums; pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja juridiskā adrese un, ja tādi saziņas līdzekļi ir, tālruņa, faksa numurs un elektroniskā pasta adrese, lai patērētājs varētu ātri un efektīvi sazināties ar pārdevēju vai pakalpojuma sniedzēju, un, ja attiecināms, tās personas identitāte un juridiskā adrese, kuras uzdevumā pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs darbojas.

Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka vietnē kā pakalpojuma sniedzēja bija norādīta pieteicēja, vietnē arī norādīta pieteicējas kontaktinformācija, bet, veicot apmaksu, kā samaksas saņēmēja tiek norādīta cita uzņēmējsabiedrība – SIA "SS" (*lietas 106., 107. lapa*). Līdz ar to patērētāji faktiski distances līgumu slēdz ar uzņēmējsabiedrību, par kuru vietnē kontaktinformācija nepamatoti nav norādīta.

Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka vietnē sniegtā kontaktinformācija nenodrošina ātru un efektīvu iespēju sazināties ar pakalpojuma sniedzēju, jo pakalpojuma sniedzēja uz vēstulēm neatbild vispār vai neatbild pēc būtības. Šāds secinājums izriet no patērētāju sūdzībām.

[8] Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma 4. panta otrā daļa paredz, ja tiek norādīta cena, tad pakalpojuma sniedzējs to norāda tā, lai cena būtu nepārprotama un skaidri salasāma, un sniedz informāciju par to, vai cenā ir ietverti maksājamie nodokļi un preces piegādes izmaksas. Noteikumu

Nr. 255 5.5. apakšpunkts paredz, ka, pirms patērētājs ir uzņēmies distances līguma saistības vai piekritis piedāvājumam, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs skaidri un saprotami sniedz patērētājam informāciju par preces vai pakalpojuma galīgo cenu, ieskaitot nodokļus un nodevas. Ja preces vai pakalpojuma īpašību dēļ cenu pamatoti nevar aprēķināt iepriekš, norāda tās aprēķināšanas veidu.

Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka pieteicēja neievēroja minētos noteikumus, jo pirms reģistrēšanās vietnē pakalpojumu cena vispār nav pieejama, bet pēc reģistrēšanās ir norādīta minimālā cena, bet ne gala cena vai tās aprēķināšanas mehānisms. Turklāt tiesību norma paredz, ka pakalpojuma sniedzējam ir pienākums norādīt arī to, vai cenā ir iekļauti nodokļi, kas konkrētajā gadījumā netika nodrošināts.

[9] Noteikumu Nr. 255 5.9. apakšpunkts paredz, ka, pirms patērētājs ir uzņēmies distances līguma saistības vai piekritis piedāvājumam, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs skaidri un saprotami sniedz patērētājam informāciju par maksāšanas, preces piegādes vai pakalpojuma izpildes noteikumiem, termiņu, līdz kuram pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs apņemas piegādāt preces vai pakalpojuma sniedzējs sniegt pakalpojumu, un sūdzību izskatīšanas kārtība, ja attiecināms.

Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka pieteicēja pārkāpa minētos noteikumus, jo vietnē nebija norādīta informācija par pakalpojuma apmaksas iespējām, pakalpojuma izpildes noteikumiem un termiņiem, reģistrēšanās kārtību, norādāmajiem datiem. Minētajai informācijai ir jābūt pieejamai, pirms patērētājs reģistrējas vietnē.

[10] Noteikumu Nr. 255 5.10. un 5.22. apakšpunkts paredz, ka, pirms patērētājs ir uzņēmies distances līguma saistības vai piekritis piedāvājumam, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs skaidri un saprotami sniedz patērētājam informāciju par: atteikuma tiesību izmantošanas nosacījumiem, termiņu un kārtību, kā arī šo noteikumu pielikuma "B" daļā iekļauto atteikuma veidlapu; ārpustiesas sūdzību izskatīšanas un atlīdzības iespējām un veidu, kā tām piekļūt.

Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka vietnē nav sniegta informācija par atteikuma tiesībām un ārpustiesas sūdzību izskatīšanas iespējām.

[11] Noteikumu Nr. 255 13. punkts paredz, ka pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs nodrošina, ka patērētājs, veicot pasūtījumu, sniedz skaidru apliecinājumu tam, ka pasūtījums ietver pienākumu veikt samaksu. Ja, veicot pasūtījumu, patērētājam ir jānospiež poga vai jāveic cita līdzīga darbība, to apzīmē viegli saprotamā veidā ar vārdiem "pasūtījums ar pienākumu maksāt" vai izmantojot citu līdzīga veida nepārprotamu norādi par patērētāja pienākumu veikt samaksu. Ja pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs neievēro šajā punktā noteikto, līgums vai pasūtījums nav saistošs patērētājam.

Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka pieteicēja nav ievērojusi minēto tiesību normu, jo pasūtījuma noformēšanas pabeigšanas gadījumā vietnē ir paredzēts sludinājumu publicēt, nenorādot par uzņemšanos veikt samaksu.

[12] Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta otrā un 2.[1] daļa paredz, ka līguma noteikumi formulējami vienkāršā un saprotamā valodā, neskaidri un neprecīzi rakstveida līguma noteikumi tiek tulkoti par labu patērētājam.

Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka pieteicēja vietnē nesniedza informāciju par kārtību, kādā patērētājs tiek informēts par pārkāpumiem, profila slēgšanu, liegumu iesniegt sludinājumus, samaksātās naudas atmaksas kārtību, kā arī par papildu maksājumiem. No vietnes noteikumu 6.1. punktā norādītās informācijas šos aspektus nav iespējams secināt. Minētais punkts nav konkrēts, precīzs un skaidrs. Pieteicējas rīcība liecina, ka pieteicēja veica profesionālajai rūpībai neatbilstošu komercpraksi.

[13] Pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka pieteicējas īstenotā komercprakse bija maldinoša un profesionālajai rūpībai neatbilstoša. Ievērojot, ka pieteicēja neizpildīja noteikumu Nr. 255 5. punktā noteiktās informēšanas par distances līgumu prasības, iestāde pamatoti secināja, ka pieteicējas komercprakse bija maldinoša un profesionālajai rūpībai neatbilstoša. Noteikumu Nr. 255 5. punktā uzskaitītā informācija, kas sniedzama patērētājam, ir būtiska, tā ir nepieciešama patērētājam, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumu. Tā saturiski atbilst Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 10. panta trešajā daļā minētajai informācijai.

[14] Pieteicēja norāda, ka iestādē tā nav uzklausīta. Minētais apgalvojums nav patiess. Iestāde 2017. gada 18. janvārī ir nosūtījusi pieteicējai pieprasījumu sniegt viedokli un pierādījumus par iespējamiem pārkāpumiem (*lietas 78.-81. lapa*).

[15] Pieteikumā vairākkārt norādīts, ka pieteicēja nav atbildīga par SIA "SS" rīcību. Ievērojot, ka pieteicēja pieteikumā atzīst, ka tā bija distances līguma puse, SIA "SS" tikai saņēma samaksu par pakalpojumu, bet patērētājam pakalpojumu nesniedza, tiesai nav šaubu, ka pieteicēja kā distances pakalpojuma sniedzēja bija atbildīga par pārsūdzētajā lēmumā minētajiem pārkāpumiem.

[16] Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 15. panta pirmās daļas 1. punktu uzraudzības iestāde veic komercprakses uzraudzību atbilstoši iestādes noteiktajām uzraudzības prioritātēm, izvērtējot iespējamā pārkāpuma ietekmi uz patērētāju kolektīvajām interesēm, kā arī nodrošinot līdzsvarotu komercprakses īstenotāju darbības uzraudzību, pēc savas iniciatīvas, tai skaitā pamatojoties uz personas iesniegumu atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam.

Atbilstoši minētajai tiesību normai Patērētāju aizsardzības centram kā uzraudzības iestādei bija tiesības pēc savas iniciatīvas veikt komercprakses uzraudzību. Minēto darbību veikšanai patērētāju sūdzības nav obligātas. Iestāde, pieprasot pieteicējas viedokli par iespējamiem pārkāpumiem, norādīja minēto tiesību normu, balstoties uz kuru, pārbaude uzsākta. Ievērojot aplūkojamo pārkāpumu raksturu, patērētāju kolektīvo interešu iespējamais aizskārums ir acīmredzams. Iestāde iespējamo kolektīvo interešu aizskāruma apmēru ir arī vērtējusi (*lietas 77. lapa*).

[17] Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 15. panta astotās daļas 2. un 5. punktu, ja uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: nosaka komercprakses īstenotājam pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; uzliek naudas sodu.

Iestāde lēmuma motīvu daļas 5. un 6. punktā ir izdarījusi lietderības apsvērumus, nosakot sodu, par piemērotāko atzīstot negodīgas komercprakses izbeigšanu un naudas sodu. Pieteicēja nav norādījusi uz iestādes kļūdām lietderības apsvērumu veikšanā, arī tiesa tādas nesaskata.

[18] Pieteikumā norādīts, ka pārsūdzētais lēmums ir spēkā neesošs saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 74. panta pirmās daļas 4. punktu, jo tas pieprasa no pieteicējas rīcību, kura nav iespējama. Minētais apgalvojums nav pamatots. Ja uzņēmējsabiedrība veic negodīgu komercpraksi, tad uzliktais pienākums to turpmāk vairs nedarīt ir reāls un izpildāms. Nav nozīmes tam, vai pieteicējas saimnieciskā darbība kādā no lietas

izskatīšanas stadijām iestādē vai tiesā ir bijusi apturēta. Tas neietekmē pieteicējas iespēju atturēties no darbības – sniegt godīgai komercpraksei neatbilstošu pakalpojumu. Par to, ka iestādes uzliktais pienākums neveikt negodīgu komercpraksi ir atbilstošs, liecina pieteikumā norādītais, ka jau pieteikuma iesniegšanas brīdī tiesā Valsts ieņēmumu dienests bija atjaunojis pieteicējas saimniecisko darbību.

[19] Ievērojot minēto, pārsūdzētais lēmums ir tiesisks.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.?251. pantu un 289.?291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Noraidīt SIA "INTERNET" pieteikumu par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2017. gada 16. augusta lēmuma Nr. 20-pk atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A. Zariņa